

דע כי הקדמונים חקרו חקירה עצומה באשר נתן להם מן החכמה וטוב המחשבה עד נתקיים אצלם שכל דבר נמצא יצטרך עכ"פ להיות לו תכלית אשר בשבילה היתה מציאותו. כי לא לדבר רק נמצאו הנמצאים.

Know that the ancients investigated a great investigation – in that they were given wisdom and proper thought – until it became established for them that everything that exists, perforce, requires a purpose for which it has its existence. As it is not for an empty thing that what exists, exists.

וכאשר נתקיים להם זה הדין הכללי התחילו לחלק כל נמצאים לדעת תכלית כל מין מן המינים הנבראים.

And when this general rule became established for them, they began to discern all of what exists to know the purpose of all of the species in existence.

וראו כי כל נמצא שהוא מלאכותי ר"ל העשוי למלאכה היא תכלית עשייתו ידוע ואין צורך בענין ההוא לחקירה שהאומני לא יעשה מלאכה אלא אם כן שתכליתה מצוייר בנפש האומן.

And they saw that anything that exists which is crafted – [by which] I mean to say it was made for a craft (for a specific use) – its purpose is known and there is no need to investigate about that thing; since the craftsman would not not do the work unless its purpose was sketched in [his] heart.

והמשל בזה כמו שאומר שהמשור לא עשאו הנפח אלא אחרי אשר חשב בלבו איך יוכל להפריש דבקי העץ עד נגלה ללבו צורת המשור והחל לעשותו כדי לחתוך בו אם כן נדע כי כוונת המשור להניפו על העץ וכוונת הקרדום לחתוך בו וכוונת המחט להחביר בו בגד לבגד ויש לכל הדברים הנמצאים מציאה מלאכית.

And the example of this is like it is said that the blacksmith only makes a saw after he has thought in his heart how he can separate the wood's bonds, until the form of the saw becomes revealed to his heart and he begins to make it in order to cut with it. If so, we know that the intention of the saw is to raise it to the wood (to cut it); and the intention of the axe is to [chop] with it; and the intention of the needle is to connect one garment with another garment; and [so, too] with all things that exist, the existence of which is crafted.

אבל מה שהמציאתו המלאכה האלהית והחכמה הטבעית כגון מיני האילנות והעשבים ומיני מחצבי האדמה ומיני אבנים ומיני החיות יש מהם אשר תכלית מציאותן נעלמת ואין יודע אותה כלל אא"כ תודע בנבואה או בכח דעת העתידות אבל בחקירת הדעת א"א.

But that which was created by Divine crafting and natural wisdom – for example, types of trees and grasses and types of quarries in the ground and types of stones and types of animals – there are some of them for which the purpose of their existence is hidden and no one knows it at all; unless it is made known by prophecy or with the power to know the future, but it is impossible with rational investigation.

מפני שאין ביכולת האדם לחקור עד שיבין וידע לאיזה טעם המציא הטבע קצת הנמלים בכנפים ומהם בלי כנפים. ולאיזה טעם המציא גם כן תולעים מרבה רגלים ואחרים מעטי רגלים ומה היא תכלית זאת התולעת וזאת הנמלה.

[This is] because it is not within man's ability to investigate to the point that he will understand and know for what reason nature produced some ants with wings and some without wings; and the reason it also produced [insects] with many legs and others with few legs; and what is the purpose of this [insect] and that ant.

אבל בדברים שהם גדולים מאלה פעלם יותר גלוי אמנם בידיעת תכלית בריאתם יגלה יתרון אנשי החכמה ועל פי שיהיה יותר חכם וגדול התשוקה וזך הרעיון ללמוד כן תהיה ידיעתו יותר גמורה.

But with things that are larger than this – [that] their action is more revealed – however, the advantage of the men of wisdom in knowing the purpose of their creation is revealed. And according to one being wiser and [more] impassioned and of clear thought, so will his knowledge be more complete.

וע"כ כשנתן הקב"ה לשלמה מן החכמה מה שהבטיחו בה ידע מסודות בריאת אלה המינין מה שאפשר לאדם לדעת מדרך שהוא אדם.

And therefore, when the Holy One, blessed be He, gave to Shlomo the wisdom He promised him, he knew from the secrets of the creation of these types that are possible for a person to know, [but only] inasmuch as he is a person.

ודבר על תכלית יצירת האילנות והעשבים ומיני החיים כמו שאמר הכתוב (מלכים א ה) וידבר על העצים מן הארז אשר בלבנון ועד האזוב אשר יוצא בקיר וידבר על הבהמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים והיה זה לעד שהיתה בו רוח אלהית ואמר אחר כן ויבאו מכל העמים לשמוע את חכמת שלמה.

And he spoke about the purpose of the creation of trees and grasses and types of life, as Scripture stated (I Kings 5:13), "He spoke about trees, from the cedar in Lebanon to the hyssop that grows out of the wall; and he spoke about beasts, birds, creeping things, and fishes." And this was testimony that he had a Divine spirit within him. And it stated afterward, "And they came from all of the nations to hear Solomon's wisdom."

אך על דרך כלל יש לדעת שכל הנמצאים שתחת גלגל הירח נמצאו בשביל האדם לבדו.

However, in general, one should know that all of what exists under the sphere of the moon came into existence only for man.

וכל מיני החיות יש מהם למאכלו כצאן ובקר וזולתם. ויש מהם לתועלתו בזולת המאכלים כמו החמור לשאת עליו מה שלא יוכל להוליך בידו והסוסים להגיע בהם מהלך דרך רחוקה בימים מועטים. ומהם מינים שלא נדע להם תועלת ויש בהם תועלת לאדם ולא יכיר אותם.

And [with regards to] all types of animals, there are some of them for his food – like sheep and cattle and the rest of them; and there are some for his use, for [things] other than foods – like the donkey to carry upon it that which he cannot bring in his hand, and horses to reach with them the path of a long journey in a few days; and there are types of them that we do not know their purpose, but they have a use for man and we [just] don't recognize [it].

וכן האילנות והצמחים מהם למאכלו ומהם לרפאותו ממחלותיו וכן העשבים ושאר המינים.

And so [too with] trees and plants: some of them are for his food and some of them are for his healing from his illnesses; and so [too with] grasses and other species.

וכל מה שתמצא מן החיות והצמחים שאין להם תועלת מזון ואין בו לפי מחשבתך דע שהדבר ההוא לחולשת שכלנו. וא"א לכל עשב ולכל פרי ולכל מין מבעלי החיים מן הפילים עד התולעים שלא יהיה בהם תועלת לאדם. והמופת על זה שהרי בכל דור ודור יגלה לנו עשבים ומיני פירות שלא נגלו לקדמונינו ויש בהם תועלות גדולות.

And [regarding] everything that you find from the animals and the plants that does not have a use [for] nourishment, and there is no [other use] for it according to your thinking, know that this thing is from the weakness of our intellects. And it is impossible for any grass or for any fruit or for any type of animal – from the elephants to the worms – that it not have a use for man. And the proof to this is that, behold, in each and every generation, grasses and types of fruit that were not known to those before us are revealed to us, and they have great uses.

ואין ביכולת אדם להיות דעתו כוללת תועלת כל צמח הארץ ואולם נגלה ענין בדרך הנסיון על הדורות החולפים.

And it is not in the ability of man for his mind to encompass the use of every plant of the earth. However, the matter becomes revealed over the generations, by means of experimentation.

אבל אם תאמר מדוע נבראו הסמים הממיתים כגון עשב הנקרא ביי"ש ועשב הדם אשר ימות בה האדם ואין בהם תועלת ראוי לך לדעת שיש בהם תועלת שאם תמית בעת שיאכלו אותה לא תמית בעת שיחבשו בה ע"ג הגוף וכשתכיר כי תועלת גדולה יש לאדם באפעה ובנחשים קל וחומר במה שהם מועטים מהם בהיזק.

However if you will say, why were the lethal plants created – for example the grass that is called *byish* and 'blood grass' – which a man can die from and they do not have a use; it is fitting for you to know that they do have a use. For if they kill when [people] eat it, they do not kill when they use it as a salve on the surface of the body. And when you recognize that there is great use for man in the viper and in the snakes, all the more so [should we expect usefulness] from that which are less damaging than they.

וכאשר מצאו שתכלית כל אלו הענינים הוא למציאת האדם הוצרכנו לחקור כמו כן למה נמצא האדם ומה היתה כוונת יצירתו.

And when they found that the purpose of all of these matters was for the existence of man, we needed to likewise investigate why man exists and what was the intention of his creation.

וכאשר האריכו לחקור בענין זה מצאו לאדם פעלים רבים מאד שהרי כל מיני בעלי חיים והאילנות יש להן פעל א' בלבד או ב' פעלים כמו שאנו רואין הדקלים שאין להן פעל אלא להוציא התמרים וכן שאר האילנות. וכן החיות נמצא מהם מי שיארוג בלבד כמו העכביש ומי שיבנה כמו השממית והוא צפור דרור המקננת בבתיים בזמן החום. ומי שיטרוף כאריה.

And when they spent much time investigating this matter, they found that man has very many activities. As, behold, all types of animals and trees have only one activity or two activities; just as we see that palm trees have no activity besides putting out dates, and so [too with] the other trees. And so [too with] the animals, you will find

among them one that only weaves like the spider and one that builds like the *shemaimit* – which is small wild bird that nests in homes during the hot season – and one that devours like the lion.

אבל האדם יעשה מעשים רבים משתנים זה בזה וחקרו על כל פעולותיו פעל לדעת תכלית בריאתו מאלה הפעלים ומצאו כי תכליתו פעל א' בלבד ובשבילו נברא ושאר פעליו הם לקיים עמידתו כדי שישלם בו.

But man does many actions – one differing from the other. And they investigated his activities – [each] activity – to know the purpose of his creation, from these activities. And they found that his purpose is one activity alone, and that because of it, he was created. And the rest of his activities are to maintain his support so that he perfect himself in that activity.

הפעל האחד ההוא והפעל הזה הוא לצייר בנפשו הסודות המושכלות ולדעת האמתות על פי מה שהם עליו שהדעת נותן ששוא ושקר להיות תכלית האדם לאכילה ולשתיה ולבעילה או לבנות קיר כי כל אלה מקרים מתחדשים עליו לא יוסיפו על כחו הפנימית ועוד שהוא משתתף בזה עם רוב הברואים.

And that activity is to depict for himself the intellectual secrets and to know the truths, according to what they are. As it is to be reasoned that it be worthless and false that the purpose of man is for eating and drinking and sexual intercourse or to build a wall, since all of these events that recur to him do not add to his inner power; and also since he shares this with most of the animals.

והחכמה היא אשר תוסיף על כחו הפנימית ותעתיק אותו ממעלת בוז למעלת כבוד שהרי היה האדם בכח וחזר אדם בפועל והאדם קודם שישכיל וידע הוא נחשב כבהמה לא נבדל משאר מין החיות אלא בהגיון שהוא חי בעל הגיון רוצה לומר בהגיון שהוא מצייר לנפשו המושכלות.

And wisdom is that which adds to his inner power and takes him from the level of disgrace to the level of honor – as behold, he was a man in potential and he became a man in actuality, [since] before man understands and knows, he is considered like an animal. He is only distinguished from other types of animals by [his] reasoning – as he is [unique in being] a reasoning life-form – meaning to say through the reasoning with which he depicts ideas to himself.

והנכבד שבמושכלות לצייר לנפשו אחדות הקב"ה וכל הנלוה לענין ההוא מהאלהיים ששאר החכמות אינם אלא להרגיל בהם עד שיגיע לדעת האלהי והדיבור בזה הענין עד כלותו יאריך מאד.

And the most honored of the ideas to depict to himself is the unity of the Holy One, blessed be He, and all that accompanies that matter from the theological. As the other wisdoms are only to train him in them, until he reaches the knowledge of Divinity. And discussion about this to its end would be very lengthy.

אבל עם ציור המושכלות יתחייב להרחיק רוב התענוגים הגופיים כי תחלת השכל יצייר שחרבן הנפש בתקון הגוף ותקון הנפש בחרבן הגוף.

However the depiction of ideas necessitates the distancing of most bodily pleasures; as the beginning of understanding will depict that the ruin of the soul [comes] from the enhancement of the body, and the enhancement of the soul [comes] from the ruin of the body.

שהאדם כשיהיה רודף תאוות ומגביר המורגשות על המושכלות ומעביר שכלו לתאוותיו עד יחזור כבהמה אשר לא תצייר לנפשה אלא האכילה והשתיה והתשמיש. אז לא יתודע הכח האלהי רוצה לומר השכל.

As when a man pursues desires and increases the physical over the intellectual and turns his intellect to his desires until, he returns to being like an animal that only depicts for itself eating, drinking and intercourse, the Divine power [in man] – meaning to say, the intellect – is no longer known.

וישוב אז כאלו הוא בריה גזורה שוחה בתוך ים ההיולי ופירש ים היולי תהו. ונתברר מאלו המוקדמות כי תכלית העולם וכל אשר בו הוא איש חכם וטוב.

And he then returns to being as if he were a reduced and lowly creature in a sea of hyle – and the explanation of a sea of hyle is emptiness (*tohu*). And it has become clear from these introductions that the purpose of the world and all that is in it is the wise and good man.

וכאשר יתברר לאיש שהוא ממיני האדם הדעת והמעשה. ר"ל בדעת לצייר בשכלו אמתות הדברים על פי מה שהם עליו ולהשיג כל מה שאפשר לאדם להשיג. והמעשה. הוא תקון ויושר הדברים הטבעיים ושלא יהיה שטוף בתענוגים ושלא יקח מהם אלא מה שיהיה בו תקון גופו ותקון המדות כלם.

And when it becomes clear to a man that he is from the type of men that are of mind and deed – I mean to say with mind, to depict with his intellect the truth of things according to what they are, and to grasp all that is possible for a man to grasp; and the deed is the enhancement and regulation of the natural things and that he not be drowning in [physical] pleasures and that he not partake of them except for that which is for the care of his body and the regulation of all the character traits – and so, the man that accords with this is the purpose and the aspiration.

ועל כן האיש שיהיה על ענין זה הוא התכלית והוא החפץ. וזה הדבר לא נודע מאת הנביאים בלבד אבל חכמי האומות החולפים ואשר לא ראו הנביאים ולא שמעו חכמתם כבר ידעו גם הם שאין האדם שלם אלא כשיהיה כולל הדעת והמעשה.

And this thing is not known only from the prophets, but [rather] the sages of the transitory nations that did not see the prophets nor hear their wisdom – they too – already knew that a man is not complete unless he encompasses mind and deed.

ודי לך בדברי החכם המפורסם בפילוסופים שאמר חפץ האל ממנו להיות נבונים חסידים. שהאדם כשיהיה חכם נבון מבקש תאוות אינו חכם על האמת. שתחלת החכמה מחייבת שלא יקח אדם ממעדנים הגופניים אלא מה שיש בו תקון צורך גופו. וכשנפרש מסכת אבות נשלים זה הענין ונבארהו כפי מה שהוא ראוי.

And let the words of the famous sage among the philosophers who said, "God desires from us to be pious wise men," be enough for you. As when a man is a wise sage that pursues desires, he is not truly a sage; since the beginning of wisdom requires that a person not partake of bodily indulgences, except that which is for the care of the needs of his body. And when we explain Tractate Avot, we will complete this matter and elucidate it according to what is fit.

וכן מצאנו הנביא האשים וחשב לעון למי שהתהלל שהוא חכם והוא מורד במצוה ומבקש תאות נפשו. והוא מה שאמר (ירמיה ח) איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת ה' אתנו.

And so [too] have we found that the prophet accuses and considers a sin the one who boasts that he is a sage that rebels against a commandment and pursues his personal desire. And this is [the meaning] of what he said (Jeremiah 8:8), "How can you say, 'We are sages, and the Torah of the Lord is with us'?"

וכן אם יהיה האדם כמו כן עובד וגזיר ומרחיק המעצנים לבד ממה שיצטרך לתקון גופו והולך במנהגים הטבעיים כולם על קו המישור ומחזיק בנועם המדות כולם אבל אין לו חכמה. גם זה חסר השלמות. אבל הוא יותר שלם מן הראשון אך מעשיו שהוא עושה אינם על דרך נכונה ולא על דרך אמת.

And so [too], if a man is likewise a servant [of God] and a nazarene and pushes off indulgences besides what is needed for the care of his body and he goes in all of the natural ways according to the straight path and he attaches himself to all of the pleasant traits but does not have wisdom, this one too is lacking completeness. But he is more complete than the first – still, the deeds that he does are not in the correct way and the true path.

ועל כן אמרו חכמים ע"ה (אבות פ"ב) אין בור ירא חטא ולא עם הארץ חסיד כאשר בארנו. וכל מי שיאמר בעם הארץ שהוא חסיד הוא מכזיב בחכמים שגזרו בענין זה גזירה נחתכת. והוא מכזיב השכל כמו כן.

Therefore the sages said (Avot 2:5), "A boor cannot fear sin and an ignorant person cannot be pious," as we have elucidated. And anyone who says about an ignorant person that he is pious belies the sages, who were most definitive about this matter. And he likewise belies the intellect.

ועל כן תמצא הצווי בכל התורה ולמדתם ועשיתם. מביא החכמה קודם המעשה שבחכמה יגיע האדם למעשה. ובמעשה לא יגיע בו אל החכמה. וזהו מה שאמרו ע"ה (קידושין דף מ) שהתלמוד מביא לידי מעשה.

And therefore you find the command in all of the Torah, "and study them[...] and do them," bringing wisdom before action. As, with wisdom, he will arrive at [proper] action, but with [proper] action, he will not arrive through it to wisdom. And this is [the meaning] of that which they, peace be upon them, said (Kiddushin 40b) that study brings [one] to [proper] action.

ונשאר בכאן שאלה אחת והיא שיוכל אדם לומר אתם כבר אמרתם שהחכמה האלהית לא המציאה דבר לריק אלא לענין. וכי כל היצורים שמתחת גלגל הירח הנכבד מהם הוא האדם. ותכלית היות האדם לצייר לנפשו המושכלות. ואם כן מדוע המציא הקב"ה כל האנשים אשר לא יציירו מושכל לנפשם.

But there remains one question, and that is that a man could say, you have already said that the Divine wisdom did not create a thing for naught, but rather for substance; and that of all of the creations under the sphere of the moon, the most glorious of all of them is man; and that the purpose of man is to depict ideas for himself. But if so, why did the Holy One, blessed be He, create all the people that do not depict ideas for themselves?

ואנו רואים שרוב בני אדם ערומים מן הערמה ורקים מן החכמה מבקשים התאוה. ושהאיש החכם המואס בעולם הוא יחיד בין רבים. לא ימצא אלא אחד בדור מהדורות.

And we see that most people are bereft of cunning and devoid of wisdom [and] seek desire; and that the wise man who reviles the world, he is [only] one of many – you will only find one in a generation, among the generations.

התשובה על זה שהאנשים ההם נמצאו לשתי סבות. האחת להיותם משמשים לאחד ההוא. שאילו יהיו כל בני אדם מבקשים חכמה ופילוסופיא. נשחת תקון העולם ואבד מין בעלי חיים מן העולם בימים מועטים.

The answer to this is that these people came into existence for two reasons: The first is that they serve that one [that is wise]. As were all the people to pursue wisdom and philosophy, the care of the world would be obliterated and [this] species of animal would become lost from the world in a few days.

מפני שאדם חסר מאד ויצטרך לדברים רבים והיה נצרך ללמוד החרישה והקצירה ולדוש ולטחון ולאפות ולתקן כלים למלאכות האלה כדי להשלים בהן תקון מזוננו. וכך יהיה צריך ללמוד הטויה והאריגה כדי לארוג מה שילבש וללמוד בנין לבנות מקום להסתר שם. ולעשות כלים לכל אלו המלאכות. ואין בחיי מתושלח מה שיספיק ללמוד אלו המלאכות שהאדם מצטרך במחיתו לכולם צורך מוכרח. ומתי יהיה מוצא פנאי ללמוד ולקנות חכמה.

Since man is very lacking and would need many things, he would have to study plowing and reaping and to thresh and to grind and to bake and to fasten tools for these crafts in order to complete the production of his sustenance with them. And so [too], he would need to study spinning and weaving in order to weave that which he wears; and to study building to build a place in which to have shelter; and to make the tools for all of these crafts. And there is not enough in the life [span] of Methushelach to study all of these crafts that a man perforce requires for his livelihood. And when would he find free time to study and to acquire wisdom?

על כן נמצאו שאר בני אדם לתקן אלו המעשים הצריכים אליהם במדינה כדי שימצא החכם צרכו מזונן ותתישב הארץ ותהיה החכמה מצויה.

Therefore, these other people came into existence to take care of these activities that are required for the country, such that the sage will find his needs at hand and that the earth will be inhabited and wisdom be found.

ומה טוב אמר האומר לולי המשתגעים נשאר העולם חרב. ושאין בעולם שגעון דומה לשגעון האדם. שהוא חלוש הנפש ודל ההרכבה והוא נוסע מתחלת הגליל השני משבעה גלילות הישוב עד סוף הששי. והוא עובר ימים בזמן החורף. והולך בארץ תלאובות בזמן החורב והקיץ ומסתכן בנפשו לחיות השדה ולרמשים כדי שירויה דינרים.

And how well-spoken was the one that said, "Were it not for the lunatics, the world would remain barren." And there is no lunacy in the world comparable to the lunacy of man – as he is weak in his soul and of slight physique and he travels from the beginning of the second district of the seven districts of inhabitation to the end of the sixth; and he crosses seas in the wintertime and goes through arid lands

in the dry season and the summer, and puts himself in danger from the animals of the field and from snakes in order to earn dinars (money).

כשיקבץ כלום מן הזהובים שמכר בהם כח נפשו השלם ויהיה לו מהם חלק יתחיל לחלק אותם על אומנים לבנות לו יסוד על טבור הארץ בסיד ואבנים כדי להקים עליו קיר שיעמוד שנים רבות. והוא יודע שלא נשאר משנות חייו מה שיוכל בהם לבלות בנין עשוי מן הגמא. היש שטות ושגעון כזה.

When he gathers all of the golden coins for which he sold the strength of his complete soul and he [acquires] a portion from them, he begins to divide them among the craftsmen to build him a foundation upon the [bedrock] of the earth with plaster and stones in order to put up a wall upon it that will stand many years. And [yet] he knows that there do not remain in the years of his life that which would wear out a building made from reeds. Is there [any other] idiocy and lunacy like this?

וכן כל תענוגי העולם הם הוללות וסכלות גמור אבל הם סבה לישוב העולם. ועל כן קראו חכמים ע"ה מי שאין לו חכמה עם הארץ כלומר לא נמצאו כי אם לישוב הארץ לפיכך הם מיחסים שמם לארץ.

And so [too], all of the pleasures of the world are wildness and complete silliness, yet they are the cause for the inhabitation of the earth. And therefore, the sages, peace be upon them, called one who does not have wisdom, 'people of the earth' (*am haarets*), meaning to say that they only come into existence for the inhabitation of the earth. Therefore they associated their name with the earth.

ואם יאמר איש שהרי אנו רואין שוטה וכסיל והוא שוקט בעולם לא ייגע בה ואחרים עובדים אותו ומתעסקים בעסקיו ואפשר שיהיה המשתמש בעסקיו איש חכם ונבון אין הדבר כאשר יחשוב שמנוחת הכסיל ההוא כמו כן עובד ומכין הטוב ההוא לאיש אשר חפץ הבורא לתת לו.

And if a man will say that behold, we see an idiot and fool and he is disengaged from the world – he does not exert himself in it and others serve him and busy themselves with his affairs; and it is [even] possible that the one that runs his affairs is a wise and sage man – the matter is not like one might think, since the leisure of this fool likewise makes and prepares this bounty for the man that the Creator desires to give it to.

ואע"פ שהוא נח ברוב ממנו או רכושו יצוה לעבדיו לבנות ארמון כליל יופי ולנטוע כרם חשוב כמו שיעשו המלכים וכל הדומה להם ואפשר שיהיה הארמון ההוא מזומן לאיש חסיד יבוא באחרית הימים ויחסה יום אחד בצל קיר מן הקירות ההם ויהיה לו סבה להנצל ממות כמו שאמר (איוב כז) רשע יכין וצדיק ילבש.

And even though he rests because of his abundant money or property, he commands his servants to build a palace that is of perfect beauty and to plant a notable vineyard like the kings and all who are similar to them do. And it is possible that this palace is prepared for a pious man who will come at the end of days and be sheltered one day by the shade of one of these walls and it will be the cause through which he will be saved from death. [It is] as it is stated (Job 27:17), An evildoer "prepares [it], but the righteous wears [it]."

או יקחו מן הכרם ההוא כוס יין יום א' לעשות ממנו צרי הנקרא טריאקה וימלט בו מן המות איש תמים ושלם אשר נשכו האפעה. וכן מנהג הקב"ה וחכמתו אשר העביד בה הטבע עצות מרחוק אמונת אומן.

Or they will take a cup of wine from that vineyard to make a balm called *taryaka* from it and a pure and complete man bitten by a viper will escape death through it. And this is the practice of the Holy One, blessed be He and His wisdom, in which he uses nature for 'distant plans, [like] the work of a master craftsman.'

וזה הענין ביארוהו חכמים ע"ה (ברכות דף נח:) אמר כי בן זומא היה עומד על הר הבית והיה רואה ישראל שעולים לחוג ואומר ברוך שברא כל אלה לשרתני. כי היה ע"ה יחיד בדורו.

And the sages, peace be upon them, elucidated this matter (Berakhot 58a): [They] said that Ben Zoma would stand upon the Temple mount and would see Israel going up to celebrate and say, "Blessed is the One that created all these to serve me," as he, peace be upon him, was singular in his generation.

והסבה השנית במציאות מי שאין בו חכמה מפני שאנשי החכמה הם מעטים מאד וזה הדבר נתחייב בדרך החכמה האלהית ואין לומר כאשר חייבה החכמה הראשונה מדוע היה כך. כמו שאין לשאול למה היו הגלגלים תשעה וכוכבי לכת שבעה והיסודות ארבעה. שאלו כלם והנהגים מנהגיהם נתחייבו להיות כך במציאה הראשונה.

And the second reason for the existence of one who has no wisdom is because men of wisdom are very few, and this thing is required by Divine wisdom. And when it was required by the primordial wisdom, one cannot say, "Why was it so?" Just like one cannot ask why there are nine spheres and seven planets and four fundamental elements, as all of these and that which functions like them, were required to be that way by the first existence.

והנה חכמים ע"ה כבר ביארו זה ואמר רבי שמעון בן יוחאי על אנשי דורו ואע"פ שהיו נכבדים רובם (סוכה דף מה:) ראיתי בני עליה והם מועטים אם שנים הם אני ובני הם. ועל כן נבראו ההמון לעשות חברה לחכמים שלא ישארו שוממים.

And the sages, peace be upon them, already elucidated this, and Rabbi Shimon ben Yochai said about the men of his generation – and even though most of them were honorable – (Sukkah 45b), "I have seen the sons of ascent and they are few. [...] If they are two, they are me and my son." And therefore, the masses were created to give company to the sages, that they not be desolate.

ואולי תחשוב שזאת התועלת קטנה אבל היא צריכה וראוי יותר מן הראשונה. שהרי הקב"ה העמיד הרשעים בארץ ישראל כדי לעשות להם חברה ולהסיר שממות נפשות החסידים הוא מה שנאמר (שמות כג) לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה.

And maybe you will think that this purpose is small, yet it is more necessary and fitting than the first. As behold, the Holy One, blessed be He, maintained evildoers in the Land of Israel in order to give them company and to remove desolation from the pious souls. This is [the meaning of] that which is stated (Exodus 23:29), "I will not drive them out before you in a single year, lest the land become desolate."

וזה הענין פירשו חכמים גם כן ואמרו (ברכות פ"א דף ו) מאי כי זה כל האדם כל העולם כולו לא נברא אלא לצוות לזה פירוש להסיר עצבוננו ושממון יחידותו.

And the sages explained this matter also and said (Berakhot 6b), "What is 'for this is all of man' (Ecclesiastes 12:13)? The whole world was only created to join with this one" – the explanation [of which] is, to remove sadness and desolation from His solitary one.

וא"כ נתבאר מכל אשר אמרנו שהכונה בבריאת כל מה שיש בתוך העולם ההוא והנפסד אינו אלא איש שלם כולל החכמה והמעשה כמו שאמרנו. וכשתתבונן ותלמד מדבריהם ע"ה אלו שני הענינים ר"ל החכמה והמעשה מאשר בארוהו ורמזוהו תדע כי על נכון אמרו שאין לו להקב"ה בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה.

And, if so, it has become elucidated from all that we have said that the intention in the creation of all that there is in the present and transitory world is only for the man who is complete in wisdom and in deed, as we said. And when you reflect and study these two matters from their words, peace be upon them – I mean to say wisdom and deed – from that which they elucidated and hinted, you will know that what they said, "The Holy One, blessed be He, only has in His world the four cubits of the law (halakha) alone," was correct.

וכבר יצאנו מהענין שהיינו מתעסקים בו. אבל הבאתי אלו הדברים מפני שהם מיפים האמונה ומעוררים על בקשת החכמה ואינם נקלים לפי מה שאני רואה.

And we have [digressed] from the matter that we were involved in. But I brought [up] these things because they edify faith and stimulate the pursuit of wisdom, and they are not trifling, according to what I see.

והנני חוזר לעניני וכשהשלים רב אשי לחבר חבור התלמוד על מה שהוא עליו היה הפלגת חבורו ועוצם תועלתו לעד נאמן עליו די רוח אלהין קדישין ביה.

And behold, I return to our topic. And when Rav Ashi finished writing the composition of the Talmud according to what it is, the greatness of his composition and its powerful utility were testimony 'that the spirit of the Holy God was in him.' ומה שנמצא מחבור רב אשי בתלמוד הם חמש ושלישים מסכתות. ולא מצאנו לו דבר בסדר זרעים אלא בברכות בלבד ולא במסכת שקלים מסדר מועד. ולא על מסכת עדיות ולא מסכת אבות מסדר נזיקין. ולא על מסכת מדות ומסכת קנים מסדר קדשים ולא מצאנו לו דבר גם כן מסדר טהרות אלא במסכת נדה בלבד.

And that which is found in the composition of Rav Ashi in the Talmud is thirty-five tractates. And we only found something in the Order of Seeds (Zeraim) on Berakhot alone. [And we do not find anything] on Tractate Shekalim in the Order of Appointed Time (Moed), and [also] not on Tractate Eduyot in the Order of Damages (Nezikin) and [also] not on Tractate Middot and Tractate Kinnim in the Order of Holy Things (Kodashim). And we also only found Tractate Niddah alone in the Order of Purities (Tohorot).

אחר כן נפטר רב אשי בבבל אחר שגמר התלמוד כאשר זכרנו.

Afterwards Rav Ashi passed away in Babylonia – after he finished the Talmud, as we mentioned.

וכן עשו חכמי ארץ ישראל מה שעשה רב אשי כתבו התלמוד הירושלמי. והמחברו הוא רבי יוחנן ונמצא הירושלמי חמשה סדרים שלמים.

And so [too], did the sages of the Land of Israel do what Rav Ashi did – they wrote the Jerusalem Talmud (Yerushalmi); and its author was Rabbi Yochanan. And the Jerusalem Talmud is found to be five complete orders.

אבל סדר טהרות לא נמצא לו תלמוד בשום ענין לא בבלי ולא ירושלמי אלא מסכת נדה כמו שזכרנו. אבל יכול אדם לפרש הסדר ההוא אחר יגיעה רבה ועמל גדול ושיסייעוהו התוספתא והברייתות וילקט ההלכות הבאות על ענינו בכל התלמוד ויוציא בשכלו העקרים של המסכתות ועניניהם מן ההלכות ההם. כפי שתראה כשנפרש הסדר ההוא בעז"ה.

But there is not found Talmud on the Order of Purities in any manner – not in the Bavli and not in Yerushalmi – except for Tractate Niddah, as we have mentioned. However a person can explain that Order after great exertion and toil and can have the Tosefta and the bereitot assist him; and he can collect all of the laws that come on this topic in all of the Talmud and produce in his mind the essential principles of the tractates and their topics from these laws, as you will see that we will explain in that Order, with God's help.

וכשמתו כל החכמים ע"ה שאחרון מהם היה רבינא ורב אשי והתלמוד כבר נגמר וכל אשר קם אחריו היתה תכלית כונתו וכל מאדו להבין דבריהם שכתבו בלבד ועליו אין להוסיף וממנו אין לגרוע.

And when all of the sages, peace be upon them, died – the last of which [were] Ravina and Rav Ashi – and the Talmud was already finished, the goal of the intention and all of the wherewithal of all who came after it, was only to understand their words that they wrote. And one should not add to it nor take away from it.

וחברו הגאונים פירוש רבים אבל לא הספיק אחד מהם להשלים פירוש כל התלמוד לפי דעתו. ויש מהם מי שמנעו קוצר ימי חייו. ומהם מי שמנעו עסקי בני אדם בדיניהם.

And the Geonim (early post-Talmudic scholars) wrote many commentaries, but not one of them was able to complete a commentary of the whole Talmud according to his opinion. There are those that were prevented by the shortness of the days of his life, and some of them that were prevented by the affairs of men in [adjudicating] their legal cases.

וחברו כמו כן חבורים בהלכות פסוקות מהם בלשון ערב ומהם בלשון הקודש. כגון הלכות גדולות והלכות קטנות והלכות פסוקות והלכות רב אחא משבחה וזולתם.

And many of them wrote compositions of legal decisions – some of them in the Arabic language and some of them in the Holy Tongue – for example, the Halakhot Gedolot, the Halakhot Katanot, the Halakhot Pesukot, the Halakhot of Rav Acha of Shabacha, and the other ones.

וההלכות אשר עשה הרב הגדול רבינו יצחק ז"ל הספיקו בעד כל החבורים ההם מפני שהם כוללות לכל תועלת הפסקים והדינים שצריך אליהם בזמננו זה ר"ל זמן הגלות. ובאר שם כל הטעיות אשר נמצאו לאשר היו לפנינו בפסקיו ואין תפישה עליו בהם אלא בהלכות מועטות לא יגיעו עד עשר בשום פנים.

But the Halakhot that the great Rabbi Yitschak (Alfasi), may his memory be blessed, produced, suffices in place of all of those compositions. As [the former] includes all of the purpose of the legal decisions and laws that one needs in, this, our times – [by which] I mean to say the time of the exile. And there in his legal decisions, he elucidated all of the mistakes that were found in those that were before him. And there is only an objection against him in a few laws – they do not [even] reach ten, in any event.

אבל הפירושים המצויים לכל הגאונים יתודע יתרון כל אחד כפי יתרון שכל בעליהם והאיש הנבון המעיין בתלמוד יוכל להשכיל די שכל כל גאון וגאון מדבריו ומפירושו.

But the commentaries that are found by all the Geonim make known the preeminence of each one according to the preeminence of the intellects of their authors. And the wise man who looks into the Talmud is able to understand the intellect of each and every Gaon from his words and from his explanations.

וכאשר הגיע הזמן אלינו הלכנו על המנהג שמצאנו החולפים מן החקירה והדרישה וההשתדלות כפי היכולת כדי לקבל במה שנקוה להועיל בו שכר מאת הבורא. וקבצתי כל אשר בא לידי מפירושי אדוני אבי ז"ל וזולתו עד רבינו יוסף הלוי כי לב האיש ההוא בתלמוד מבעית למי שיסתכל בדבריו ועומק שכלו בעיון עד אשר כמעט נאמר בו וכמוהו לא היה לפניו מלך כמנהגו ודרכו. ואספתי גם כן מה שמצאתי לו מן ההלכות בפירושו לנפשו ומה שנראה לי אני כמו כן מן הפירושים כפי חולשת יכולתנו ומה שלמדנו מן החכמה וחברתי פירוש בתלתא סדרי מועד ונשים ונזיקין. לבד מארבע מסכתות אני חושב עתה בהם לחבר אותם ועוד לא מצאתי פנאי לדבר בהם.

And when the time came to us, we followed the custom of those that passed regarding investigation and interpretation and effort according to our ability, in order to receive what we hope will benefit in reward from the Creator. And [so], I collected everything that came to my hand of the explanations of my master, my father – may his memory be blessed – and others, until our teacher, Rabbi Yosef HaLevi. Since the heart of that man in the Talmud is startling to the one that looks at his words and the depth of his intellect in investigation, until it can almost be said about him, 'and there was no king like him before him' in his way and approach. And I also gathered what I found of his laws in what he explained to himself; and also explanations that appeared [correct] to me according to the weakness of our ability, and that which we have learned from wisdom. And I have composed a commentary in three Orders: Moed, Nashim and Nezikin, besides four tractates which I now plan to compose but have not found the time to speak about.

וחברתי כמו כן פירוש חולין לרוב הצורך אליו וזה הוא עסקינו אשר היינו עוסקים עם רוב הדרישה לכל מה שדרשנו. ואחר כן ראיתי לחבר במשנה חבור שיש צורך גדול אליו על הענין שאבאר בסוף דברי זה:

And I likewise composed a commentary on Chullin due to the great need for it. And this is the pursuit that we have been involved in with all of the investigations that we have been investigating. And afterward, I found [fit] to write a composition about the Mishnah, since there is a great need for it, according to the matter that I will elucidate in the end of my words [here].